

DET ANDRA KÖNET

SIMONE DE BEAUVOIR

Det som händer under denna oroliga tid är att barnets kropp blir en kvinnokropp, blir kött. Bortsett från de fall av hormonbrist där barnet blir kvar i det infantila stadiet inleds puberteten vid tolv, tretton års ålder. Denna period börjar mycket tidigare hos flickor än hos pojkar och medför mycket större förändringar. Flickan går in i den med oro och missnöje. När bröstet och hårväxten utvecklas föds en känsla som ibland förvandlas till stolthet men som ursprungligen är skam; plötsligt börjar flickan bli pryd, hon vägrar visa sig naken till och med för sina systrar och sin mor, hon iakttar sig själv med skräckblandad förvåning, och hon bevakar ångestfullt svällandet av de hårda och aningen ömmande knoppar som framträtt under bröstvårtorna, som tidigare var lika harmlösa som naveln. Hon oroas av att känna en sårbar punkt inom sig, även om detta sår är en obetydlighet jämfört med smärtan från brännsår eller tandvärk. Men oavsett om smärtorna beror på olyckor eller sjukdomar upplevs de som anomalier, medan de växande bröstet i allmänhet hemsöks av man vet inte vilket okänt dovt agg. Någoting som inte är en sjukdom håller på att hända, det ligger i de lagar som styr själva existensen, och det innebär likväl kamp och slitningar. Förvisso har flickan vuxit från födseln fram till puberteten, men hon har aldrig känt hur hon växte; dag efter dag har hennes kropp framträtt för henne som något exakt och fullbordat, men nu "utvecklas" hon. Redan ordet inger henne fasa, dessa vitala fenomen är bara lugnande när de kommit i balans och funnit sin färdiga form, som en nyutsprungna blomma eller ett pälsklätt djur, men i sina knoppande bröst erfar flickan tvetydigheten i ordet "levande". Hon är vare sig guld eller diamant utan en underlig materia, flytande och obestämd, i vars inre en oren alkemi utvecklas.

Hon är van vid ett hårsvall som växer fridfullt som en silkeskokong, men den nya vegetationen i hennes armhålor och nedanför magen förvandlar henne till ett djur eller en alg. Oavsett hur upplyst hon är anar hon i dessa förändringar en ändamålsenlighet som sliter loss henne från henne själv; så kastas hon ut i en livscykel som överflyglar den egna existensens ögonblick och hon anar ett beroende som viger henne åt mannen, barnet, graven. I sig själva framstår bröstet som onödiga och indiskreta utväxter. Armar, ben, hud, muskler, till och med de runda skinkorna som man sitter på, allt har hittills haft ett klart ändamål; endast könet, definierat som urinorgan, var lite skumt, men hemligt och osynligt för andra. Brösten breder ut sig under tröjan och blusen och denna kropp som den lilla flickan förväxlade med sig själv framstår nu för henne som kött, den är ett objekt som de andra iakttar och ser. ”I två år bar jag pellerinkragar för att dölja mina bröst, så till den grad skämdes jag”, berättade en kvinna för mig. Och en annan sa: ”Jag minns fortfarande den underliga förvirring jag kände när en jämnårig kamrat som var tidigare utvecklad än jag böjde sig ner för att plocka upp en boll och jag i uringningen på hennes blus upptäckte två redan tunga bröst. Genom denna kropp, så lik min, och som min egen skulle formas efter, rodnade jag över mig själv.” ”Vid tretton års ålder gick jag omkring barbant i kort kjol”, berättar en annan, ”och en man kommenterade hånskrattande mina tjocka vader. Dagen därpå såg mamma till att jag hade strumpor och hon förlängde min kjol, men jag kommer aldrig att glömma den chock jag plötsligt kände när jag såg mig sedd.” Flickan känner att hennes kropp håller på att undfly henne, den är inte längre ett tydligt uttryck för hennes individualitet. Den blir främmande för henne, och samtidigt uppfattas hon av andra som ett ting; på gatan följs hon av blickar, man kommenterar hennes anatomi, hon skulle vilja göra sig osynlig. Hon är rädd för att bli kött och rädd för att visa sig som kött.

Utdraget är hämtat ur Simone de Beauvoir: *Det andra könet*, översättare Åsa Moberg och Adam Incède-Gombos, Norstedts 2002. Publicerat med tillstånd av Norstedts förlag. *Le Deuxième Sexe* utkom första gången 1949.